

ความสามารถในการสวมใส่และการถอดเครื่องแบบอนุบาลของเด็กชาย

Self-Help Ability for Uniforms of Preschool Boys

สุธีลักษณ์ ไกรสุวรรณ¹ และ กรรณีย์ ถาวรสุข¹

Suteeluk Kraisuwan¹ and Kannee Thavarasook¹

บทคัดย่อ

งานวิจัยมีจุดประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการสวมใส่และการถอดเครื่องแบบอนุบาลของเด็กชาย กลุ่มตัวอย่างคือเด็กก่อนวัยเรียนอายุ 3 ปี - 5 ปี 11 เดือนจำนวน 40 คน แบ่งเด็กออกเป็น 4 ระดับอายุ ใช้เครื่องแบบอนุบาล 4 เครื่องแบบอนุบาลทดลอง ผลการวิจัยพบว่า ระดับอายุมีผลต่อความสามารถในการสวมใส่เครื่องแบบอนุบาลของเด็กชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เด็กจะมีความสามารถในการสวมใส่และการถอดมากขึ้นเมื่อมีอายุเพิ่มขึ้น แบบของเครื่องแบบอนุบาลทดลองมีผลต่อความสามารถในการสวมใส่ และการถอดเครื่องแบบอนุบาลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างอายุกับแบบของเครื่องแบบอนุบาลทดลองมีผลต่อความสามารถในการถอดเครื่องแบบอนุบาลของเด็กชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 เด็กแต่ละระดับอายุมีความสามารถแตกต่างกันในการถอดเครื่องแบบอนุบาลทดลองแต่ละแบบ

ABSTRACT

The objective of this research was to study the self-help ability of Pre-school boys to dress and undress their uniforms. The forty boys, aged between 3 years to 5 years and 11 months were divided into four age groups, ten boys each. Experimental uniforms were four different styles.

The result showed that different age groups performed different abilities at 0.01 level. Defferent styles of uniforms related to their abilites at 0.01 level. The interaction between the age-groups and the styles of uniforms effected their abilities to undress at 0.01 level.

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

เนื่องจากสภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบันผลักดันให้แม่บ้านต้องประกอบอาชีพนอกบ้านและมีเวลาสำหรับลูกน้อยลง เด็กก่อนวัยเรียนที่อายุระหว่าง 2 1/2 - 6 ปี จึงเข้ามาอยู่ในความดูแลของสถานศึกษาที่มีชื่อเรียก แตกต่างกัน โดยส่วนใหญ่จะใช้คำว่า "โรงเรียนอนุบาล" มีจุดประสงค์หลักเพื่อจะ

ช่วยพัฒนาเด็กให้มีความพร้อม ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ปลูกฝังค่านิยม ฝึกให้เด็กช่วยเหลือตนเองตลอดจนเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพที่ดีมาตั้งแต่วัยเด็ก ตามหลักจิตวิทยาพัฒนาการเป็นที่ยอมรับว่าช่วงต้นของชีวิต ตั้งแต่แรกเกิดจนกระทั่งอายุ 6 ปี เป็นระยะที่สำคัญที่สุดของการพัฒนาในทุกด้าน ประสบการณ์ที่เด็กได้รับในช่วงแรกของชีวิตมีอิทธิพลต่อการ เสริมสร้างความพร้อมสำหรับ

¹ ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

¹ Dept. of Home Economics, Fac. of Agriculture, Kasetsart University.

การเรียนรู้การพัฒนาการในขั้นต่อไป (เปรมจิต, 2531)

รูปแบบสำหรับเด็กก่อนวัยเรียนเป็นเสื้อผ้าที่เด็กสวมใส่เกือบทุกวันในขณะที่เด็กก่อนวัยเรียนเป็นวัยที่จะเรียนรู้การฝึกทักษะ ควรฝึกหัดให้เด็กได้ช่วยตนเอง เช่น การสวมใส่เสื้อผ้า การขับถ่าย เครื่องแบบที่เหมาะสมมีความสะดวกในการสวมใส่และการถอดจะช่วยสนับสนุนพัฒนาการของเด็ก เมื่อเด็กสามารถทำได้สำเร็จ จะทำให้เกิดความภาคภูมิใจ และเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง ส่งผลถึงการมีบุคลิกภาพที่ดี กล้าแสดงออกและ สามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ดีเป็นบันไดขั้นแรกที่จะนำเด็กไปสู่ความพยายามที่จะทำงานสำคัญในอนาคต ให้สำเร็จลุล่วงได้เป็นอย่างดี (อุไร, 2532 ; Mussen, 1990) นอกจากนี้จะเป็นการฝึกการใช้กล้ามเนื้อเล็ก ที่นิ้วและมือให้สัมพันธ์กับตาในการแต่งกาย ความพร้อมของเครื่องแต่งกายจะช่วยให้เด็กสามารถช่วยตนเองในการ ขับถ่ายด้วย (สมใจ, 2529) ผลการวิจัยเป็นแนวทางสำหรับผู้กำหนดรูปแบบของเด็กรายได้ตระหนัก ถึงความสำคัญของเครื่องแบบให้เลือกใช้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และยังเป็นประโยชน์และแนวทางสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตเสื้อผ้าเด็กได้นำไปประยุกต์ในการออกแบบเสื้อผ้าโอกาสต่างๆ ของเด็กได้ดีอีกทางหนึ่งด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาความสามารถในการสวมใส่ และการถอดเครื่องแบบอนุบาลทดลองของเด็กชาย
2. เปรียบเทียบความสามารถในการสวมใส่และการถอดชุดเครื่องแบบอนุบาลทดลองของเด็กชาย ก่อนวัยเรียนที่มีระดับอายุต่างกัน
3. เปรียบเทียบความสามารถในการสวมใส่และการถอดชุดเครื่องแบบอนุบาลทดลองแต่ละแบบของเด็กชายก่อนวัยเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้เผยแพร่ความรู้ และความสำคัญของเสื้อผ้า

เด็กก่อนวัยเรียนให้แก่ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับ การศึกษาด้านเสื้อผ้าหรือผู้จัดหาเสื้อผ้าสำหรับเด็กก่อนวัยเรียนและผู้สนใจทั่วไป

2. ได้รู้ถึงลักษณะเครื่องแบบอนุบาล ที่เด็กชายก่อนวัยเรียนสามารถสวมใส่และถอดได้เอง เป็นการฝึกทักษะเพื่อให้เด็กมีพัฒนาการที่ดียิ่งขึ้น

3. เป็นแนวทางสำหรับผู้เกี่ยวข้องกับการกำหนดเครื่องแบบอนุบาล ได้เลือกแบบที่เหมาะสมกับ ระดับอายุและพัฒนาการของเด็ก ทั้งยังสามารถนำแนวคิดนี้ไปใช้กับเครื่องแบบของนักเรียนวัยอื่นๆ ได้ด้วย

การตรวจสอบเอกสาร

พัฒนาการของเด็กก่อนวัยเรียน มีการเจริญเติบโตทางด้านร่างกาย สามารถช่วยตนเองได้บ้างเช่น การแต่งตัว แต่การประสานกันระหว่างกล้ามเนื้อและกล้ามเนื้อตยังไม่สัมพันธ์กัน กิจกรรมเช่น การติดกระดุมเสื้อ เด็กยังทำได้ไม่ถนัด ดังนั้นการฝึกทักษะใช้มือจึงจำเป็นสำหรับเด็กวัยนี้ จึงควรให้เด็กได้มีโอกาสเรียนรู้ที่จะ ช่วยเหลือตนเองอย่างง่าย ๆ เพื่อเป็นพื้นฐานในการฝึกทักษะที่ละเอียดประณีตยิ่งขึ้นในวัยต่อไป (สมาคมคหกรรมศาสตร์, 2524)

เสื้อผ้าสำหรับเด็กก่อนวัยเรียนควรออกแบบโดยเข้าใจถึงพัฒนาการทางด้านร่างกายให้เด็กสามารถ ช่วยเหลือตนเองได้ มีความสะดวกสบายในการสวมใส่ เลือกเครื่องเกาะเกี่ยวที่เด็กจะติดหรือถอดได้ง่าย และ อยู่ในตำแหน่งที่เด็กสามารถเอื้อมมือถึง (Morgan, 1973 ; กรรณีย์, 2530) นอกจากนี้เสื้อผ้าที่เด็กสามารถสวมใส่และถอดได้เองจะช่วยส่งเสริมการฝึกการขับถ่ายของเด็กไม่ให้ละอะเทอะอีกด้วย

วิธีวิจัย

1. เครื่องแบบอนุบาลทดลองจำนวน 4 แบบ แบบละ 4 ขนาด ดังนี้

1.1 เครื่องแบบทดลองแบบ A ตัวเสื้อปกยาวายสอดชายเข้าในกางเกง สายสะพายกางเกงด้านหลัง สอดผ่านห่วงผ้าที่ตะเข็บไหล่ มาติดกับแถบเกาะที่ขอบเอว

ทางแงด้านหน้า

1.2 เครื่องแบบทดลองแบบ B ตัวเลื้อยกัวมนสอดชายเข้าในทางแง ติดกระดุมที่เอวเลื้อกับรังดุมของทางแงด้านหน้า

1.3 เครื่องแบบทดลองแบบ C ตัวเลื้อปกกลาสีตัวเลื้ออยู่นอกทางแง สอดปลายปกทั้ง 2 ข้างเข้าในห้วงผ้าเดียวกันที่ตัวเลื้อ

1.4 เครื่องแบบทดลองแบบ D ตัวเลื้อปกชวาวตัวเลื้ออยู่นอกทางแง

2. กลุ่มตัวอย่างคือเด็กชายอายุ 3-6 ปี จำนวน 40 คน และแบ่งเด็กชายออกเป็น 4 ระดับอายุ

3. นำเครื่องมือทดลองสาธิตวิธีการติด การถอด เครื่องเกาะเกี่ยว การสวมใส่และการถอดเครื่องแบบ อนุบาลทดลองให้เด็กชายก่อนวัยเรียนดูเป็นตัวอย่างเป็นรายบุคคล ให้เด็กชายสวมใส่และถอดเครื่องแบบอนุบาล ทดลองแต่ละแบบตามลำดับที่สุ่มไว้ในแผนการทดลอง เด็กชาย 1 คน จะต้องสวมใส่และถอดเครื่องแบบอนุบาล ทั้ง 4 แบบ

4. วิเคราะห์ข้อมูลหาความแปรปรวนตามแผนการทดลอง Split plot design จัด main plot แบบ randomized complete block design = RCB (สุรพล, 2528 ; 2529) โดยใช้ Two-way Analysis of Variance ตามแผนการทดลอง Split plot design โดยใช้ค่าความสามารถในการสวมใส่และการถอด เครื่องแบบอนุบาลทดลองทั้ง 4 แบบ

ผลการวิจัย

ความสามารถในการสวมใส่

เด็กชายแต่ละระดับอายุมีคะแนนความสามารถในการสวมใส่เครื่องแบบอนุบาลแต่ละแบบแตกต่างกัน เด็กชายอายุ 3 ปี - 3 ปี 8 เดือน มีคะแนนความสามารถในการสวมใส่ต่ำมาก เครื่องแบบอนุบาลทดลองแต่ละ แบบ มีความยากง่ายในการสวมใส่แตกต่างกันแบบ D สวมใส่ได้ง่ายที่สุด โดยได้รับคะแนนความสามารถในการสวมใส่สูงสุด ส่วนแบบ A เป็นแบบที่สวมใส่ยากที่สุด โดยเฉลี่ยเด็กชายกลุ่มทดลองไม่มีความสามารถในการสวมใส่ เครื่องแบบอนุบาลทดลองไม่ยุ่งยาก แสดงว่าเครื่องแบบทดลองเหล่านี้ค่อนข้างสวมใส่ได้

ยากสำหรับนักเรียนกลุ่มนี้

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความสามารถในการสวมใส่เครื่องแบบอนุบาลทดลองของเด็กชายพบว่าระดับอายุและแบบของเครื่องแบบอนุบาลทดลอง มีผลต่อความสามารถในการสวมใส่เครื่องแบบอนุบาลทดลองของเด็กชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เด็กแต่ละระดับอายุมีความสามารถในการสวมใส่เครื่องแบบอนุบาลทดลองแตกต่างกัน เด็กระดับอายุน้อย มีความสามารถในการสวมใส่ต่ำที่สุด และเมื่อมีอายุมากขึ้น ความสามารถจะเพิ่มขึ้นตามลำดับ เด็กที่มีอายุน้อย เมื่อหยิบเสื้อ มา เด็กจะใช้เวลาในการพิจารณาว่าจะสอดแขนอย่างไร และเมื่อสอดแขนเข้าในแขนเสื้อข้างหนึ่งแล้ว เด็กจะเอื้อมหยิบแขนอีกข้างหนึ่งไม่ได้ และการจับกระดุมเพื่อสอดเข้าในรังดุม เด็กอายุน้อยจะทำได้ไม่ค่อยได้ แต่เมื่อ เด็กมีอายุมากขึ้น สามารถหยิบเสื้อ สอดแขนทั้ง 2 ข้างได้ทันทีและสามารถติดกระดุมได้เร็วขึ้น

แบบของเครื่องแบบอนุบาลมีผลต่อความสามารถในการสวมใส่ของเด็กชาย แบบ D สวมใส่ได้ง่ายที่สุด รองลงมาคือแบบ C, B และ A แบบ A สวมใส่ยากที่สุดทั้งนี้อาจเนื่องจาก 1) ต้องสอดสายสะพายทางแงเข้า ห่วงผ้าที่ไหล่ ซึ่งเป็นตำแหน่งที่เด็กมองไม่เห็นและจับไม่ถนัด 2) ต้องสอดชายเสื้อเข้าในทางแง แบบ B สวมใส่ได้ยากเช่นกัน เพราะเป็นแบบที่ต้องสอดชายเสื้อเข้าในทางแงและติดกระดุมที่เอวเลื้อเข้ารังดุมที่ชอบ เอวทางแง แบบ C และ D เป็นแบบที่ไม่ต้องสอดชายเสื้อเข้าไปในทางแง แต่ในการสวมใส่เครื่องแบบ C ต้องสอดปลายปกเข้าในห้วงผ้าตรงคอจึงมีความยุ่งยากกว่าเล็กน้อย

ความสามารถในการถอด

ความสามารถในการถอดเครื่องแบบอนุบาลแต่ละแบบของเด็กชาย พบว่าเด็กชายแต่ละระดับอายุ มีความสามารถในการถอดเครื่องแบบอนุบาลแตกต่างกัน เด็กชายอายุน้อย มีคะแนนความสามารถในการถอดเครื่องแบบอนุบาลต่ำ เด็กชายที่มีอายุสูงขึ้นจะมีความสามารถในการถอดเครื่องแบบอนุบาลสูงขึ้น เครื่องแบบอนุบาลทดลอง

แต่ละแบบมีความยากง่ายในการถอดต่างกัน แบบ D ถอดได้ง่ายที่สุดโดยได้รับคะแนนความสามารถในการถอดสูงสุด ส่วนแบบ B เป็นแบบที่ถอดยากที่สุด โดยเฉลี่ยเด็กชายกลุ่มนี้จะมีคะแนนความสามารถในการถอด เครื่องแบบอยู่ในระดับพอใช้

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความสามารถในการถอดเครื่องแบบอนุบาลทดลองของเด็กชายพบว่าระดับอายุของเครื่องแบบอนุบาลทดลองและปฏิสัมพันธ์ระหว่างอายุกับแบบของเครื่องแบบอนุบาลทดลอง มีผลต่อความสามารถในการถอดเครื่องแบบอนุบาลของเด็กชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

เด็กแต่ละระดับอายุมีความสามารถในการถอดเครื่องแบบอนุบาลทดลองแตกต่างกัน เด็กอายุน้อยการสัมพันธ์ระหว่างมือกับตายังไม่ดีนัก การถอดกระดูกและเครื่องเกาะเกี่ยวยังไม่สามารถทำได้ดี เมื่ออายุมากขึ้นการถอดกระดูกและเครื่องเกาะเกี่ยวสามารถทำได้ดีขึ้น

แบบของเครื่องแบบอนุบาลมีผลต่อความสามารถในการถอดเครื่องแบบของเด็กชายกลุ่มนี้ แบบ D ถอดได้ง่ายที่สุด รองลงมาคือแบบ C, A และ B ตามลำดับ แบบ D เป็นเสื้อผ้าที่คาดว่าเด็กจะถอดได้ง่ายเพราะ มีเครื่องเกาะเกี่ยวอยู่ในตำแหน่งที่เด็กสามารถมองเห็น และเอื้อมมือถึงได้ ซึ่งสอดคล้องกับที่ Morgan (1973) และกรรณีย์ แนะนำไว้

ปฏิสัมพันธ์ระหว่างระดับอายุกับแบบของเครื่องแบบอนุบาลทดลองพบว่าเด็กแต่ละระดับอายุมีความสามารถในการถอดเครื่องแบบแต่ละแบบแตกต่างกัน เด็กระดับอายุน้อยมีความสามารถในการถอดเครื่องแบบแต่ละแบบแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดเมื่อเด็กมีอายุมากขึ้นความแตกต่างในการถอดเครื่องแบบแต่ละแบบจะลดลง เครื่องแบบที่เด็กแต่ละระดับอายุมีค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการถอดมากที่สุดคือแบบ D

สรุป

ผลการวิจัยพบว่า

ความสามารถในการสวมใส่เครื่องแบบอนุบาลของเด็กชายพบว่าเด็กชายอายุ 5 ปี 3 เดือน-5 ปี 11 เดือน มี

ความสามารถในการสวมใส่เครื่องแบบอนุบาลทดลองมากเป็นอันดับหนึ่ง เครื่องแบบอนุบาลทดลอง ที่เด็กชายมีคะแนนความสามารถสวมใส่สูงที่สุดคือแบบ D รองลงมาคือแบบ C แบบ B และแบบ A ตามลำดับจากการทดสอบสมมติฐานพบว่าระดับอายุ แบบของเครื่องแบบอนุบาลทดลองมีผลต่อความสามารถในการสวมใส่เครื่องแบบอนุบาลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนปฏิสัมพันธ์ระหว่างอายุกับแบบของเครื่องแบบอนุบาลไม่มีผลต่อความสามารถในการสวมใส่เครื่องแบบอนุบาลของเด็กชาย

ความสามารถในการถอดเครื่องแบบอนุบาลของเด็กชาย พบว่าเด็กชายอายุ 5 ปี 3 เดือน - 5 ปี 11 เดือน มีความสามารถในการถอดเครื่องแบบอนุบาลทดลองมากเป็นอันดับหนึ่ง เครื่องแบบอนุบาลทดลองที่เด็กชายมีคะแนนความสามารถในการถอดสูงที่สุดคือแบบ D รองลงมาคือ แบบ C แบบ A และแบบ B จากการทดสอบ สมมติฐานพบว่าระดับอายุ แบบของเครื่องแบบอนุบาลและปฏิสัมพันธ์ระหว่างระดับอายุและแบบของเครื่องแบบอนุบาล มีผลต่อความสามารถในการถอดเครื่องแบบอนุบาลของเด็กชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เด็กอายุ 3 ปี- 3 ปี 8 เดือน มีความสามารถถอดเครื่องแบบอนุบาลแต่ละแบบแตกต่างกัน อย่างชัดเจนสามารถถอดเครื่องแบบ อนุบาลแบบ D ได้ดีที่สุด รองลงมาคือ แบบ C และแบบ B กับ แบบ A เด็กอายุ 3 ปี 9 เดือน - 4 ปี 5 เดือน มีความสามารถถอดเครื่องแบบอนุบาลทดลองแต่ละแบบแตกต่างกัน สามารถถอดเครื่องแบบอนุบาลแบบ D ได้ดีกว่า แบบ A แบบ C และแบบ B ตามลำดับ เด็กอายุ 4 ปี 6 เดือน - 5 ปี 2 เดือน สามารถถอดเครื่องแบบทดลอง แต่ละแบบแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย แบบ D เป็นแบบที่ถอดได้ง่ายที่สุด และแบบ A เป็นแบบที่ถอดยากที่สุด สำหรับ เด็กอายุ 5 ปี 3 เดือน - 5 ปี 11 เดือน มีความสามารถในการถอดเครื่องแบบอนุบาลทดลองแต่ละแบบได้ในระดับ เดียวกัน

เอกสารอ้างอิง

กรรณีย์ ถาวรสุข. 2530. เอกสารคำสอนวิชาเสื้อผ้าเด็ก. ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์,

- กรุงเทพฯ. 23 น.
- เปรมจิต เอกธรรมชลาลัย. 2531. จิตวิทยาพัฒนาการ. คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยครูลำปาง, ลำปาง, 240 น.
- สมใจ ทิพย์ชัยเมธา. 2529. เอกสารการสอนชุดวิชาการจัดการศูนย์และโรงเรียนปทุมวิไลศึกษา(หน่วยที่ 8). สาขาวิชาศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, นนทบุรี น. 453-498
- สมาคมคหเศรษฐศาสตร์. 2524. ตำราพัฒนาการเด็ก. วิทยุлықกิจการพิมพ์, กรุงเทพฯ. 367 น.
- สุรพล อุบัติสสกุล. 2528. สถิติการวางแผนการทดลองเบื้องต้นพิมพ์ครั้งที่ 3, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ. 145 น.
2529. สถิติการวางแผนการทดลอง เล่ม 1. แอ็สเสทการพิมพ์, กรุงเทพฯ. 435 น.
- อุไร ต้นสกุล. 2532. เลื้อผ้าลูก. วารสารคหเศรษฐศาสตร์. 31(3-4) : 126-130
- Morgan,P. 1973. Designing and Pattern Cutting for Children's Clothes. B.T. Batsford Ltd., London. 95 p.
- Mussen,P.H. 1990. Child Development and Personality. 7th ed., Harper and Raw Pubisher, New York. 752 p.